

На світанку чи пізньої ночі 5 На рассвете иль позднеюночью

Con anima [Сердечно]

Бандура I

Бандура II

Три голоси

1. "На сві...
1. "На рас...

Бандура I

Бандура II

тан_ку чи піз_ньо_ї но_чі, де б то_ бі не трап_ля_лось бу_ вавти, до ви_

-све_ те иль позд_не_ ю но_чью, где б пу_ би не трап_ля_лось бу_ вавти, до ви_

p

p

Приспів

f

cresc.

—сот пі_ ді_ймай сво_ і о_ чі”,— го_ во_ ри_ ла ме_ ні мо_ я ма_ ти. Не за_
—сам под_ ни_ май сво_ и о_ чі” — так мне ма_ ма все_ гда го_ во_ ри_ ла. Не за_

cresc.

f

cresc.

mf

—будь по_ мо_ ли_ ти_ ся Бо_ гу, бо в мо_ лит_ ві на_ ді_ я і си_ ла, ста_ не
—будь, не за_ будь по_ мо_ лить_ ся, ведь в мо_ лит_ ве на_ деж_ да и си_ ла! Бог по_

f

mf

f

p

лег_ шо_ ю скорб_ на до_ ро_ га, ти з мо_ лит_ во_ ю бу_ деш щас_ ли_ вий! 2. Ці сло_
мо_ жет в до_ ро_ ге тер_ ни_ стой, ты с мо_ лит_ во_ ю бу_ дешь счаст_ ли_ вым. 2. И сло_

mf

2

ли_ вий!
ли_ вым.

f

=

3. В ніж_ нім
3. Я в пе-

=

4

Приспів

f

rit.

ли_ вий!
ли_ вым.

Не за_ // лит_ во_ ю бу_ деш щас_ ли_ вий!
Не за_ // лит_ во_ ю бу_ дешь счаст_ ли_ вым.

f

1. “На світанку чи пізньої ночі,
Де б тобі не траплялось бувати,
До висот підіймай свої очі”, —
Говорила мені моя мати.

Приспів: Не забудь помолитися Богу,
Бо в молитві надія і сила,
Стане легшою скорбна дорога,
Ти з молитвою будеш щасливий!

2. Ці слова мені в серце запали,
Як у землю добірні зернята,
І рясні їх дощі поливали,
Бо за мене молилася мати.

Приспів.

3. В ніжнім смутку її голубинім
Океан доброти відчуваю,
Її слово — неначе перлина,
Наче зірка, що шлях осяває.

Приспів.

4. Срібло скроні мої покриває,
І на захід вже сонце схилилось,
Але слово її пам'ятаю:
“Сину мій, не забудь помолитись”.

Приспів — 2 рази

1. “На рассвете иль позднею ночью,
Где б пути твои ни проходили,
К небесам поднимай свои очи” —
Так мне мама всегда говорила.

Пріпев: Не забудь, не забудь помолиться,
Ведь в молитве надежда и сила!
Бог поможет в дороге тернистой,
Ты с молитвой будешь счастливым.

2. И слова её в сердце запали,
Словно зёрна на добрую ниву,
Их обильно дожди поливали...
Мама слёзно молилась о сыне.

Пріпев.

3. Я в печали её голубиной
Океан доброты ощущаю,
И слова дорогие доныне,
Словно звёзды, мой путь освещают.

Пріпев.

4. Серебрятся виски сединою,
И к закату день жизни склонился,
Но всегда я слова эти помню:
“О мой сын! Не забудь помолиться!”

Пріпев — 2 раза

На світанку чи пізньої ночі

Слова: З. Джулай
Музика: Д. Джулай
Обробка: Н. Бородай

На рассвете иль позднею ночью

Слова: З. Джулай
Перевод: І. Шевченко
Музика: Д. Джулай
Обробка: Н. Бородай